



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Quæ pænitentia imponenda injusto homicidæ in Sacramento confessionis,
paragraph. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

mira voluptate aures admovebamus; cidi pænitentia salutaris esset, veniam omnem; præter scientiam enim veterani Theologi, non Tyronis, erat habitu corporis venusto, modestiamque & gratiam non vulgarem in loquendo præferebat. Quare se cohibere non potuit alioqui gravis, & sermone parcus Archiepiscopus, quin exclamaret. Macte litteris & virtute, nunquam sati laudate juvenis. Vtinam Diæcesis nostra tui non absimiles nancisci plurimos posset! Evidem illud ex animo spondeo, si quod pingue beneficium, vel etiam quælibet ex primarijs dignitatibus, quarum nominatio vel collatio ad me pertinet, unquam vacet, neminem à me tibi esse prærendum. Erubuit ingenuo pudore candidus adolescens, gratias apposite egit, à nostro confessu cum plausu recessit, ac sacerdotio omnium primus, (sic jubente Archiepiscopo) insignitus est postero die. Verum (ut miseranda est hominum conditio) nequaquam parem fortunam postea sortitus est novellus Sacerdos; siquidem paucis interjectis mensibus (heu) Archiepiscopus extremo fato, collacrimantibus omnibus, sublatus est, meoque præsertim tanto doloris sensu, ut cum ejus mortis memoria, mori & velim nunc orationem meam: nam propterea tantisper, oro, lector, fileamus.

§. III.

Quæ pænitentia imponenda injusto homicidio in Sacramento Confessionis.

1. **D**E hac Paulus Comitolus ^a in hanc sententiam scribit: homicidio.

petere ab occisi propinquis, ijsdem omnia damna resarcire, pro anima occisi per annum tria præstare: singulis hebdomadis unam Missam curare celebrandam; aliquam eleemosynam juxta homicidæ facultates pauperibus erogare: Litanias vel Rosarium Virginis percurrere: præterea per eundem annum semel in hebdomada confiteri; semel in mense communicare, & semper tota vita quotidie unum Pater & Ave, genibus flexis pro eadem anima occisi recitare. Hac Comitolus. quæ satis sit, Confessoribus proposuisse, ut ex his, in casibus particularibus minuant augeantue opera, juxta conditiones personæ pænitentis aliarumque circumstantiarum, cum ea prudentia, quam breviter in mea Methodo ^b Confessionis expendo.

^a Comitol. in resp. Moral. lib. 4. qu. 11. num. 8. ^b in opusc. Meth. Conf. li. 4. c. 3. & 4.

CAP VT QVARTVM.

De obligatione Restitutionis ex homicidio.

§. I.

De obligatione restitutionis ex homicidio indirecto.

1. **D**Amnum alteri ex quacumque actione, atque adeo ex occisione provenire, vel directe potest, vel indirecte seu per accidens. Ne longum faciam, intellige id exempli-

